

Trâmbițarea lui Dumnezeu și a sfintei Virginia peste creștinii din cetatea București-Ferentari

Face Sfânta Treime popas ceresc și tocmește în această zi o gazdă de poposire cerească. Cerul este astăzi însoțit de cei ce au de mers în numele Domnului cu solia cea din cer din loc în loc. Se lucrează din loc în loc cu cuvântul cel din cer, iar cuvântul este întrupat în sulul acestei cărți de mărturie cerească. Cuvântul lui Dumnezeu se face faptă, căci este faptă încă de la vestirea lui. Face popas cerul în această zi sub acest acoperământ, căci Dumnezeu este același ieri, și azi, și în veac.

Iată, dintre cei din cer care au venit pentru lucrul acestei zile, se desprinde dintre cei din cer cuvântul lui Verginica, cuvântul trâmbiței din care a trâmbițat Dumnezeu pe pământ mai înainte de slava care este aproape de arătare.

– *Pace vouă, copii ai poporului meu! Pace de la Domnul Iisus Hristos, iar peste noi, cei ce suntem veniți din cer, pace de la Domnul Savaot, Tatăl Atotțiitorul și Făcătorul tuturor celor văzute și nevăzute!*

Pacea cerului să se așeze în ziua aceasta peste cei din cetatea București-Ferentari, peste copiii poporului meu din această cetate. Un brățic de copilași, o mânuță de inimioare, dar la această masă am invitat și altă cetate de la București, chiar dacă am poposit în ea o dată, și de două ori, în vremea întocmirii cărții de mărturie pentru cetățile poporului meu.

Copiii mei, m-a trimis Domnul pe pământ la voi, m-a trimis înapoi la voi, m-a trimis cu duhul, măi copii, căci așa a fost scris în cartea acestei proorocii, în cartea acestei lucrări. Așa mi-a spus mie Domnul când mă zbăteam cu duhul care lucrează pieire; așa mi-a spus:

– Verginico, nu te pierde, tată, căci în zilele tale, în zilele care vin după tine, va fi să te ridici din nou și să hrănești un popor mare, căci duhul tău va lucra de la Mine și va semăna semănătură de înviere și vom avea un neam nou, un popor nou, o viță nouă și un vin nou, într-o împărăție care se va așeza de la Dumnezeu. Verginico, tu nu vei muri, tată. Tu M-ai purtat pe Mine în vasul tău de lut vreme de douăzeci și cinci de ani; ai purtat pe Dumnezeu Cuvântul, Care a vorbit în vremea aceasta încă o dată cu Israel. Dacă Moise este viu și lucrează în vremea aceasta, în tine a fost mai mult decât în Moise, că Eu vorbeam cu Moise, și Moise vorbea poporului cuvântul cel de la Mine, dar cu tine nu a fost tot așa. Tu ai fost trâmbița din care am sunat Eu mai înainte de arătarea slavei Mele. Tu ai fost fluierașul în care am sunat Eu ca să-l învăț pe Israel cântarea cea nouă, cântarea celor răscumparați. Tu ai fost cuvântul Meu. Auzi tu ce ai fost? Auzi tu ce spun Eu, Dumnezeu Cuvântul? Eu sunt Dumnezeu Cuvântul, Verginico, iar tu ai fost cuvântul Meu și cortul Meu în care M-am sălășluit și am locuit între oameni în zilele trupului tău. Dar în zilele duhului tău, tot cu tine sunt unit, căci tu ești păstorița poporului tău. Te-am pețit, iubita Mea, încă de când erai în pântecul mamei tale, și am făgăduit să fii a Mea și te-am luat și te-am albit și te-am îmbrăcat cu podoabe de la Mine, și apoi am fost cu tine și te-am iubit. Și de la Noi, de la lucrul Meu cu tine, și de la lucrul tău cu Mine s-a zămislit un popor care s-a născut din cuvântul lui Dumnezeu, care a trăit din cuvântul Meu, căci scris este: «*Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese de la Dumnezeu*».

Verginica Mea, iubita Mea, biserica Mea, locașul slavei Mele! O, cât de mult am vorbit Eu acestui popor din ușa cortului tău care M-a adăpostit pe Mine, Dumnezeu Cuvântul! O, iubita Mea, ce mult M-ai iubit! Că te-am luat și te-am dus în cămarile Mele și iată, îți preamăresc dragostea, căci după dreptate îți preamăresc iubirea.

O, fiică a Ierusalimului cel nou, scoală-te, așa am spus, scoală-te și cântă poporului Meu și poporului tău cântarea cea de înviere! Scoală-te și hai să culegem via până nu se întinde umbra serii! Iată vremea ta. Scoală-te și strigă pe ulițe, sună din trâmbiță, să audă paznicii viei Mele și să se gătească de veghe, că vine Stăpânul viei! Spune-le, Verginico, că Eu sunt Mielul lui Dumnezeu, Care iarăși vine, precum este scris. Eu sunt Cel ce M-am dus la Tatăl ca să pot veni iarăși la ai Mei, la cei pe care-i am din lume. M-am dus, și de atunci M-am așezat lângă Tatăl Meu și lucrez cu cei pe care Mi i-a dat Tatăl din lume, și iată, în zilele acestea îmi pregătesc poporul cel care va îmbrăca veșmântul cel alb și va cânta cântarea răscumpărării; pregătesc poporul cel care va sta înaintea tronului slavei Mele, înaintea zilei Mele de glorie. Este scris că voi trimite sol mai înainte de ziua aceasta, îl voi trimite ca să întoarcă pe fii spre părinți, și pe părinți spre fii, ca să nu vin pe neștire și să lovesc pe cel mic al lui Israel.

Sunt cu cerul la voi, copiii ai cerului sfânt. Deschideți Scriptura ca să vedeți cum se împlinește ea sub ochii voștri. Eu sunt Mielul lui Dumnezeu, și iată ce fac: iau cartea și citesc precum am citit pe vremea trupului Meu în casa Tatălui Meu, căci așa am citit atunci: *«Duhul Domnului peste Mine, ca să binevestesc săracilor, ca să dau vedere orbilor și să orbesc pe cei mândri, ca să ridic pe cei slabi și să se plece înălțimile la glasul Meu, căci iată, vestesc anul plăcut Domnului»*, iar vouă, ca și celor de atunci, vă spun: astăzi se împlinește această Scriptură. Amin. Deschideți Scriptura și mâncați din ea fructele acestei vremi, căci via Mea este pe sfârșit. Deschideți Scripturile, căci iată, Fiul Treimii Dumnezeiești grăiește din Scripturi încă o dată și încă o dată pe pământ.

Așa am grăit între voi pe vremea când era Verginica: *«Israele, paște, tată, Scriptura, că voi veni și te voi întreba, și dacă nu vei ști să-Mi răspunzi, vei fi tăiat și nu vei mai ocupa locul în zadar»*, căci vor veni înălțimile cele înțelepte și vor veni cărturarii la tine și îți vor cere apă din această fântână și va trebui să scoți să le dai și să-și stâmpere setea, căci așa ți-am spus Eu ție, că voi lua apa de pe pământ și va veni la tine Isaac Lachedem și îți va cere apă la poartă și va trebui să-i dai să bea și să se odihnească apoi de toată osteneala. Va veni acest om care M-a văzut pe Mine sub cruce, și el va fi martorul Meu și va fi prietenul tău, căci te va mărturisi pe tine de la Mine, măi Israele necunoscător, că nu cunoști vremea în care ești, dar deschide Scriptura și citește și vei găsi în ea vremea în care ești tu ajuns. Vor veni prooroci și magi de departe și vor întreba de această fântână, dar Eu vă spun că au și venit, și tu nu cunoști vremea cercetării tale, poporul creștin, popor cu nume dumnezeiesc și cu merinde din cer coborâtă.

Măi creștine, te-am hrănit și ți-am adus tot ce mai era de adus, căci nu este adevăr pe limba mai-marilor bisericii Mele când îi aud spunând că le-am dat lor tot ce era să dau. Le-aș fi dat lor, dar și ei, ca și cei de atunci, nu cunosc vremea cercetării care vine în toată vremea de la Dumnezeu. Dumnezeu a fost cu toți, de la o vreme la alta, din seminție în seminție, dar nici o vreme n-a fost să aibă fii de ajuns de împliniți ca să nu ajungă la capătul ei cu răstignirea Fiului lui Dumnezeu, cu răstignirea Duhului lui Dumnezeu. Fiecare, din fiecare vreme, au crezut că au primit tot ce mai era să aduc, și fiecare s-a făcut stăpân pe vremea lui pe cele ce veneau de la Mine, dar nici unul n-a fost să nu uite că Eu am spre păstrare ceva mai bun pentru cei ce plinesc vremea răbdării lui Israel. Au uitat apostolii Mei din vremile Mele toate, au uitat că Eu am spus pentru ei așa: *«Am încă multe a vă spune, dar nu le puteți purta acum; iar când va veni Duhul Adevărului, Acela nu va vorbi de la Sine, ci toate câte vor fi, de la Mine va lua și vă vor fi vestite»*. Și când am zis „toate”, atunci am făcut o scară de la cer la pământ și am împărțit și am pus pe fiecare treaptă, măi Israele nepriceput; nepriceput, pentru că tu ești îngâmfat din tălpi până în creștet și nu voiești să te smerești și să te uiți pe treptele acestei scări. Vorbesc cu tine, că tu ești cel mai mic, că părinții tăi văd această scară și plâng părinții tăi că nu voiești să fii tu mai mare decât ei la înțelepciune, că așa este scara aceasta, așa este calea care se termină cu poarta de intrare în Canaan. Că după ce Eu am luat iarăși locul lângă Tatăl Meu, am ridicat unul după altul pe părinții tăi, măi Israele hrănit cu Trupul și Sângele Meu, și le-am dat lor la fiecare ce era pe

treapta acelei vremi. Unii au lucrat mila Mea, alții au lucrat dreptatea Mea; alții de după ei au lucrat altceva, că lungă a fost calea până la tine, și fiecare au trecut prin vremea lor. Dar de tine este altceva scris, poporul Meu cel așteptat de părinții tăi. Te așteaptă părinții tăi să vii cu cele din urmă, să vii cu cele scrise pentru vremea ta, dar tu n-ai fost atent ca să fi învățat această carte. Iată de ce am venit Eu. Am venit pentru că era scris în carte despre această lucrare și ți-am spus cum să înțelegi această carte și cum s-o mănânci ca să te faci mare cu Mine și să împlinesc cu tine cartea acestei lucrări, căci această lucrare este poarta de intrare în Canaan.

Am venit la tine și am cuvântat în mijlocul tău și te-am chemat din Egipt, căci Egipt este duhul lumii. Te-am chemat pe nume, Israele, și ți-am spus că tu ești sluga Mea cu care voiesc să-Mi pregătesc arătarea. Iată vremea Mea, și nu crezi. Dar nici cei de atunci care erau ai Mei n-au crezut că este vremea acelei Scripturi care a scris despre Betleemul Iudeii din care va ieși Cel ce împacă pe om cu Dumnezeu. Proorocii cei mari și cei mici au proorocit, și ei nu știau ce este proorocia aceea, pentru că era pecetluită taina lui Dumnezeu până la plinirea ei. Iată, proorocul Isaia umple cerul de bucuria împlinirii care se vede din proorociile cărții sale. Isaia nu era el. Eu eram Cel ce grăia în cuvintele proorocii; Eu eram. Eu și acum sunt, dar iată, uneltire se socotește această proorocie, uneltire pentru cei ce se tem de calea adevărului cel adevărat, care vine spre împlinire de la Dumnezeu. Adevărul este Dumnezeu, dar cei ce se tem de Acesta, aceia nu umblă într-un adevăr cu Domnul, și de aceea se tem. Dar proorocul Isaia a prevestit cuvântul Domnului pentru această vreme atunci când a scris că «Mulți se vor poticni și vor fi prinși în cursa robiei, și această mărturie va fi ascunsă numai pentru cei ce umblă ca Dumnezeu, și aceștia vor aștepta pe Domnul, Care-Și ocrotește viața Sa și Care-Și ascunde fața Sa». Și iată iar, ca și atunci, iau cartea și citesc din ea în ziua aceasta, citesc între ucenicii Mei, între cei care am pecetluit această învățătură: *«Iată Eu și pruncii Mei cei dați Mie de la Tatăl, Care locuiește în Sion; iată Eu și lucrarea Mea și pruncii ei, care sunt spre semne și minuni despre care nu s-a mai pomenit în Israel»*. Și din ei voi lua și voi prăsi un neam nou, un popor nou, un Israel nou, spre răscumpărarea făpturii Mele, căci acest popor este chipul Meu, este mâna Mea, piciorul Meu, ochiul Meu, obrazul Meu și trupul Meu; este așternutul Meu întru care binevoiesc. Aceștia s-au lăsat lucrăți, iar din acest aluat voi face un lucru nou, un Ierusalim nou, care vine de la Dumnezeu, și voi face un pământ nou, o începătură nouă. De aceea spun Eu că cele pentru vremea aceasta, cele pentru scara aceasta au fost pecetluite până acum, și nu se poate desființa această Scriptură rostită de îngerul care i-a spus lui Ioan cel iubit: *«Nu scrie cele ce au vorbit cele șapte tunete, căci este pecetluită taina aceasta până la vremea de pe urmă»*.

România este a Mea și este creștină de la nașterea ei și este întâia chemată, și se bucură părinții bisericii pentru nașterea acestei lucrări, dar plânge strămoșul tău, creștine, plânge, că te vede că nu cunoști vremea cercetării tale. Nu cunoști, că nu ai rădăcină, și dacă nu ai, nu ai, căci rădăcina ta și înțelepciunea ta, acum nu mai ai de unde s-o prinzi decât dacă ascuți pe Duhul Sfânt, Care lucrează peste tine și strigă la tine și îți spune: deschide Scripturile, Israele, și caută rădăcina ta și lasă-te altoit ca să poți da mlădițe noi, că vremea care vine este vremea cea nouă, despre care scrie în Scripturi, în prooroci și în psalmi. Proorocii au scris despre vremea Mea și despre vremea ta, dar trupul tău, măi Israele, este de la Avraam și până în zilele tale, și iată, zilele tale sunt zilele Mele despre care scrie în Scripturi și pe care părinții tăi le-au văzut de departe și au nădăjduit în ele.

Învățătorii legii din vremea trupului Meu veneau spre Mine și Mă ispiteau ca să-Mi găsească vreo vină după lege și să stârpească lucrarea pentru care venisem de la Tatăl Meu. Căci atunci când am slobozit de păcatele ei pe femeia aceea prinsă de ei, și pe care ei o aduseseră la Mine, ei erau în duhul lor și nu știau de unde sunt Eu, și prinseseră să Mă ispitească zicând: *«Unde este Tatăl Tău?»*, iar Eu așa le-am spus: *«Dacă voi M-ați ști pe Mine, ați ști și pe Tatăl Meu. Voi sunteți din cele de jos, din lumea aceasta, dar Eu sunt de sus, nu din lumea aceasta, și dacă nu credeți că Eu sunt de la Tatăl, veți muri în păcatele voastre, căci Cel ce M-a trimis pe Mine este*

cu Mine, fiindcă Eu îl ascult pe El, și așa vorbesc, precum Mă învață El». O, dar cuvântul Meu nu încăpea în ei, precum nici azi nu încăpe această lucrare în inima mai-marilor bisericii Mele.

O, iubita Mea, biserica Mea iubită, dacă tu ai iubi pe Dumnezeu, M-ai iubi și pe Mine, căci de la Dumnezeu am venit cu această lucrare de înviere. N-am venit de la Mine însumi, ci Tatăl M-a trimis, dar tu, Sionul Meu iubit, nu cunoști grăirea Mea, și iată ce-ți spun, Sionul Meu iubit; citesc și pentru tine și îți amintesc din cartea cea din cer coborâtă, căci așa am spus atunci, și s-a scris cuvântul acesta, și așa am spus: *«Cel ce este de la Dumnezeu, acela ascultă cuvintele lui Dumnezeu»*. O, nu zi și tu ce Mi-au zis cei de atunci! Să nu zici, Sioane, că am demon, să nu Mă necinstești și tu ca atunci, să nu Mă tăgăduiești ca și cei de atunci. Deschide bine și citește bine și vei găsi această vreme în Scriptură, vei găsi această lucrare în Scriptură, căci Avraam a fost fericit să vadă această vreme, și iată, o vede și se bucură. Să nu iei și tu pietre, Sioane, să nu arunci și tu în Mine, căci acum nu Mă mai ascund ca și atunci, și voi trece prin mijlocul tău și voi rosti cuvânt și îți voi spune: Eu sunt mai înainte de Avraam, și iată, Eu sunt Alfa și Omega, sunt începutul cel nou, care vine spre plinirea vremilor cerurilor.

Am venit în grădina Mea ca să-Mi găsesc mireasa Mea, căci România este țara strălucirii și peste ea voi așeza tronul slavei Mele. Am venit la străjerii tăi, Sioane, și voiesc să intru să-ți văd fața, să-ți spăl veșmântul și să te împodobesc și să te păstoresc după inima Mea și nu după inima ta; după voia Mea și nu după voia ta, căci vai de cetatea peste care nu este cuvânt de prooroc, că aceea nu are pe Dumnezeu Cuvântul.

Am venit să-ți aduc aminte de tinerețea ta, căci erai frumoasă, iubita Mea, biserica Mea iubită. Era sănătos trupul tău, era după trupul Meu, după chipul și asemănarea Mea. Stăteai aciuată pe sub pământ, dar erai frumoasă, fiică a Sionului, și am lăsat peste tine Trupul și Sângele Meu, și Hristos a rămas peste tine cu trupul, și am făcut din tine un trup viu și sănătos, ca să fii tu trupul Meu, chipul Meu, mâna Mea, mersul Meu și viața Mea. Dar am lăsat în mijlocul tău cuvântul Meu, firul Meu cel ceresc, ca să vorbesc în mijlocul tău și să faci tu ce-ți spune Dumnezeu să faci.

O, copii ai Sionului, așa am zis prin Duhul Sfânt: *«în trupul lui Hristos să fie mădulele toate și să fie împlinire în trupul lui Hristos; să fie apostoli, să fie prooroci, să fie învățători și lucrători de minuni, să fie tămăduitori de suferințe, să fie cârmuitori și tălmăcitori»*, și am zis să fie dragoste și unire între mădule, ca să pot locui în mijlocul Sionului Meu, în inima creștinului Meu, și să le fiu lor Dumnezeu. Dar dacă tu, Sioane, nu vrei să fii în Duhul Meu, nu vrei să fii în Duhul Sfânt, Eu nu pot cu duhul lumii. Nu poți și cu Mine și cu Irod, nu poți și cu Mine și cu lumea, căci așa am zis: *«Ieși din lume, poporul Meu, ca să nu guști din vinul ei!»*. O, masa Mea e masa Mea, măi Israele, și este și a ta, dar nu mai întina masa Mea, că Mă duc de la tine dacă faci așa; Mă duc, și n-ai să Mă mai vezi până ce vei auzi: *«Binecuvântat este Cel ce iarăși vine întru al Său nume!»*. Dar nu ți-am spus Eu ție așa? Așa ți-am spus: *«Mă duc și iarăși vin, căci cel ce face voia Mea, la acela voi veni și voi cina cu el și Mă voi arăta lui»*. Așa ți-am spus, poporul creștin, și aceasta este lucrarea pe care ți-am spus-o atunci. Nu fi îngâmfat, măi Ierusalime, căci iată, tu nu te smerești, iar în mijlocul acestui neam este o lucrare pe care, dacă o spune cineva, nimeni nu poate s-o înțeleagă, dar ea lucrează și se va vedea lucrând, căci Domnul este această lucrare. Iată, vine Domnul cu zecile de mii de sfinți ai Săi, și tot ochiul va vedea această slavă!

Binecuvântată să fie lucrarea care se lucrează astăzi în acest acoperământ. Verginica grăiește cuvântul ei acum și întocmește carte de mărturie pentru cetatea Ferentari.

– *Din nou, pace vouă, celor din această cetate, căci Domnul a voit să vorbească pământului în ziua aceasta, și a vorbit Domnul!*

Și iată, acum vorbește mămica Gigi cu poporul ei din Ferentari. Să se ridice și să răspundă la apel această cetate! Și iată ce minune, că în mijlocul vostru sunt veniți cu mine cei ce au plecat la mine, căci am și la mine din această cetate. Am la Domnul popor din această cetate, și iată, sunt și aceste sufletele în ziua aceasta de mărturie cerească. Nu vă bucurați voi cât se

bucură aceste sufletele. Aceste sufletele văd mărirea pe care o am eu de la Domnul și se bucură cu cerul și cu mine și au trecut mare în cer cei ce sunt veniți din această lucrare, cei ce au plecat cu viață din această lucrare.

Copiii mei de la Ferentari! Vă spun copiii mei; așa spun eu poporului meu. Ce mai faceți voi, măi mămică? V-a spus vouă cineva despre vremea mea? V-au spus păstorii mei despre vremea mea? V-au spus cum este vremea mea? O, vine vremea să mă ridic în picioare, iubitul meu popor. Am fost peste tot, am fost din loc în loc, am trâmbițat peste tot ca să deștept pe de-a rândul pe poporul meu. Cine s-a deșteptat, s-a deșteptat, și cine nu, nu. Poporul meu zice că s-a deșteptat. Zice, dar vine, măi mămică, o zi de examen, și e greu acest examen. Tot creștinul care are pe el semnul acestei lucrări, va trece un examen ceresc, pentru că eu, peste tot pe unde am fost, așa am spus: „Poporul meu, mă așteaptă Dumnezeu cu tine; ești scris în sulul acestei lucrări și nu este nicăieri loc pentru tine și nu poți fi lipsă la acest examen”. Acest popor va fi deosebit încercat pentru Dumnezeu, și nu se poate prezenta la proba cerească din altă parte, pentru că acest popor este scris pe masa acestei lucrări. Am voit să fie fericit poporul meu, eu așa am voit, dar el n-a suferit să primească nici muștrare, nici certare, nici trezire, nici îndreptare, nici duh smerit.

O, dacă vorbesc la Ferentari, vorbesc, măi poporul meu, pentru toată turma ta, pentru tot trupul tău, căci tu ești de peste tot poporul meu. N-ai voit, poporul meu iubit, să crezi în mine și în iubirea mea, și dacă te-am muștrat sau te-am certat spre îndreptare, asta am făcut-o din iubire, mămică, așa cum faci tu cu copilul tău, cu copiii tăi. O, ce durere, că mulți din poporul meu nici n-au voit să mă primească. Au spus că nu sunt eu și au închis ușa și m-au lăsat să plec ca pe o necunoscută. Dar eu am spus așa: creștine, dacă tu ai crezut în această lucrare toată viața ta, în zadar ai crezut dacă acum nu crezi când eu vin din cer la tine să-ți dau plata credinței tale. Adu-ți tu aminte, poporul meu iubit, când vorbea Domnul cu tine prin mine și îți spunea: «Nu acest trup e Domnul, și acest trup este un vas al Duhului Sfânt». Și iată, și eu îți spun astăzi ție: nu acești trimiși sunt eu, și aceștia sunt vase în care se deșartă duhul meu, căci așa ți-a spus ție Domnul, poporul meu, că după ce eu voi fi cu cerul, atunci va vorbi cerul cu tine prin rămurele și nu te va lăsa. Aceștia pe care eu îi trimit, aceștia s-au lăsat cu mine și numai cu mine, și de aceea m-am putut lăsa eu în ei.

O, această lucrare e prea mare, măi Israele, e prea mare pentru ca să te mai duci în altă parte și să nu ai păcat că te-ai dus de la ea. Eu am fost prea bună cu tine, măi poporul meu, căci voiam să trec pe lângă tine și să te strig, și dacă nu-mi răspunzi bine, să trec înainte. Și n-am făcut cu toți așa, și am cercetat pricina fiecăruia și inima fiecăruia și am zis așa: „Poporul creștin, dacă tu nu mă primești, dacă tu nu faci pace între mine și tine, iau pacea mea de peste tine și vei simți că am luat-o”. Am zis că iau mâna mea de peste tine și vei ști că am luat-o, și ai văzut că am luat-o.

O, vorbesc cu tot poporul meu, și cu cel pe la care am trecut mai înainte. Dacă poporul meu era după voia mea și nu după voia sa, ar fi putut să cunoască întoarcerea mea, dar una este să fii în duhul meu, și alta este să fii în duhul tău, și iată, tu nu te poți cunoaște nici pe tine, dară pe cel ce zici că este cu tine și de partea ta! N-a avut poporul meu aplecare de duh, și de aceea nu m-a putut cunoaște. Și acum, ce să fac eu cu tine, creștine? Iată, eu am împlinit ce am spus, căci sunt cerească, și din cer am spus. Am spus să te pregătești, creștine, ca să fii cu lucrarea aceasta, și am spus să nu cumva să hulești Duhul ceresc, să nu cumva să te grăbești să judeci cum vrei tu, și am spus să crezi și să fii cu lucrarea aceasta. O, dacă tu credeai, erai în lucru cu mine și tu, dar eu n-am avut încredere în tine, de vreme ce tu nu ai avut în mine. Dar nu ți-am amintit eu ție, copilul meu? Ți-am amintit de cuvintele Domnului, că Domnul spunea demult acestui popor: «Creștine, spală-ți bine fața în acest vas ca să poți intra cu această lucrare, că vei voi să intri și nu vei putea, și vei da mii de lei să intri, și ușa nu se va auzi deschizându-se, că te-ai jucat cu această proorocie». O, e mare această proorocie, și să vezi tu ce mare va fi și ce mult

iși va lărgi cursul ei, și vor veni de la răsărit și de la asfințit și vor sta la această masă. Vor intra cei străini și vor învia și vor întreba: „Unde este cel care are numele înscris în această carte?”. Și le vor răspunde îngerii cei păzitori ai acestei lucrări și vor spune: „Aceștia au hulit Duhul Domnului, că și-au plecat urechea lor și s-au făcut părtași păcatului”; că zicea Domnul odată: «Israele, dacă tu auzi de la mama ta, de la fratele tău, de la neamul tău sau de la lume, dacă tu auzi hule și pizmă, vinovată va fi urechea ta. Și dacă tu vezi și primești pe cel ce hulește, vinovat este ochiul tău».

De ce crezi tu că venisem eu înapoi la tine, măi copilul meu? Ca să te dezbrac de haina ta și să te îmbrac cu haina mea. Am venit ca să iau din tine duhul tău și să-l pun pe al meu, ca să fi un duh cu mine și o iubire cu mine, dar tu ai crezut altceva, și ai făcut cum ai crezut tu, și văd că tot nu ești cu pace, măi poporul meu. Te-ai pierdut în tine, măi copilul meu, și nu vrei să ieși din tine ca să te uiți și tu să vezi ce fel de vreme vine. Ce să-ți fac? Ai zis că e bine cum zici tu.

Vino-ți în fire, poporul meu iubit! Vino spre mine, mămică, și nu te întrista pentru ceea ce am făcut eu, căci pentru tine am făcut, copilul meu. Iată, eu dacă m-am dus la Domnul m-am dus și am venit ca să pregătesc loc, ca acolo unde voi fi eu, să fie și ai mei. Am venit să pregătesc loc, ca acolo unde sunt ai mei, să fiu și eu. Așează-te cu inima, măi copilul meu, căci în casa Domnului vor fi multe locașuri, și iată ce vă spune mămica: faceți-vă cărări prin această lucrare, primiți duhul meu, ca să fiți în curțile Domnului. Va fi mare slava care vine, dar poporul meu nici acum nu crede, nici acum, mămică.

M-am dus și am așteptat și am plâns pe la porți și n-a voit să mă cunoască poporul meu. El a voit, dar n-a știut cum să vrea, căci este o povestioară sfântă despre o femeie care L-a visat pe Domnul Iisus Hristos și i-a spus că vine mâine în casa ei. Și femeia a crezut și s-a sculat din vreme și a făcut curat și a făcut mâncare și căldură, căci a crezut pe Domnul. Și, stând și așteptând, a bătut la ea la poartă un sărac, și apoi un bolnav și, iarăși, a bătut un străin, dar ea pe toți i-a rugat s-o ierte că acum ea așteaptă pe Domnul și este atentă să-I facă Domnului primirea cea mai bună. Și s-a făcut noapte și Domnul nu venise. Și așteptând pe Domnul, a luat-o somnul și iarăși a văzut pe Domnul, trecând prin fața casei, și L-a strigat: „Doamne, Te-am așteptat până târziu. N-ai mai venit la mine. Mă pregătisem pentru Tine, dar n-ai venit”. Și Domnul ce i-a spus? „O, am venit, de trei ori am venit și n-ai știut să Mă cunoști și nu M-ai primit!”, și Domnul a mângâiat-o și a trecut înainte. Așa și tu, poporul meu iubit, n-ai știut să mă cunoști, n-ai știut cum să lucrezi, n-ai știut cum să crezi în Dumnezeu, căci dacă ai crezut în această lucrare, trebuia să crezi în ea până la sfârșit, căci Dumnezeu a fost și este în această lucrare până la sfârșit, și eu sunt prin această lucrare până la sfârșit.

Copiii mei din Colentina, să mă iertați, mămică. Am tras mâna mea de deasupra voastră și și-a făcut loc certarea cea de la Domnul, dar n-am făcut nimic până n-am venit să vă spun mai întâi. Mama Gigi vă spune din cer: sănătate duhurilor voastre, căci nu va fi vindecă trupul până nu se va vindeca duhul, până nu-mi veți vindeca duhul meu cel rănit de dor după voi. E rău fără mine pe cărare, e greu, mămică. Eu m-am dat din calea voastră atunci când m-ați gonit, căci m-ați gonit, așa cum a făcut femeia cea cu povestioara ce v-am spus-o. Acești copilași sunt ai mei, sunt mâna mea, picioarele mele, graiul meu, ochiul meu și duhul meu. Ferice celor din poporul meu care au primit ca din partea mea pe acești micuți ai mei; ferice celor ce m-au cunoscut pe mine întru ei. Iată, eu sunt cu ei mereu, și am făcut un lucru minunat cu ei. Am făcut o corabie, și vor țâșni izvoare vii din locul acesta, căci această corabie este plinirea acestei lucrări, este cortul care va avea în el pe Dumnezeu Cuvântul, este așternutul lui Dumnezeu în mijlocul României. Bucurați-vă, măi copii, și fiți treji! Duceți viață de îngeri, căci vor veni noroadale cele de departe și se vor uita la acest popor și nici un creștin nu va putea să șteargă de pe fruntea lui semnul acestei lucrări. Cei care au hulit vremea ridicării mele, aceia nu vor mai huli, căci răsul lor va fi prins de durere și de lacrimi. Cei ce au stat îndoiți de această slavă, aceia nu vor mai grăi nimic, căci se adunau doi, și trei, și zece, și vorbeau cum voiau, și iată,

nimeni nu va mai spune nimic. Ridicați-vă toți cei ce ați gustat din apa acestui izvor ceresc, căci în pământul cel nou al Ierusalimului cel nou nu vor mai rămâne decât cei dreapți întru Dumnezeu.

Vor veni dureri peste poporul meu. Nici un creștin care a cunoscut pe Domnul prin acest izvor, nici unul nu va putea uita pe Domnul; nu va putea, pentru că Domnul nu va uita pe cel ce a fost și nu mai este cu El, pe cel ce a hulit, pe cel ce s-a smintit. Vai de creștinul care acum se dezvinovățește pe sine, căci fiecare va primi ce are de la Domnul, căci Domnul va cerceta acest popor. Vai de creștinul care va face ce a făcut Petru când a spus: «Nu-L cunosc pe Omul acesta»! Vai de cel ce va spune: „Nu am fost cu lucrarea aceasta, nu cunosc lucrarea aceasta”! Dar nu este scrisă această lucrare?

Copiii mei din Ferentari, puțineii mei! Iată, voi n-ați primit până acum strigarea mea. Abia acum am ajuns la voi, dar eu nu folosesc ușa cea pământească, ci intru pe ușa duhului. Am făcut popas la Ferentari. Duhul meu stă și privește și apoi însemnează cu pecetea acestei lucrări pe cei din cetatea Ferentari. Peste tot pe unde am poposit, așa am spus: „Luați din duhul meu și fiți un duh cu mine!”, și cine a luat, a luat, și cine nu, nu a luat. Copiii mei, nu vă pierdeți de pe cărare. Duhul lumii vă strigă. Nu vă uitați înapoi. Nu mai este cale înapoi, nu mai este de acum.

Poporul meu, lasă-te lucrat de Dumnezeu, ca să nu te osândească pecetea pe care o porți, căci se va vedea scris pe tine numele lui Dumnezeu pe care l-ai primit prin această lucrare cerească. Păstrați-vă vasele curate. Fiți cu mâinile curate, fiți cu inimile curate. întoarceți-vă, voi, copii căzuți de la credință, și eu vă voi mângâia pe voi și vă voi aduna pe voi, căci voi face un Ierusalim frumos și va intra pe porțile sale poporul meu și va fi martor lui Dumnezeu acest popor. Chiar și cel care a hulit și a obosit hulind, chiar și acela va fi martor pentru această lucrare, căci Domnul va ridica păcla aceasta și se vor vedea zorile Ierusalimului nou, dar eu vă spun că s-au și văzut.

Pace vouă, copii ai acestei cetăți! Pace vouă, copii ai poporului meu! Pace celor aleși și chemați și credincioși ai acestui popor! Nimeni nu va mai fi ca să nu creadă. Pace de la mămica Gigi, copii ai acestei lucrări! Mama Gigi se ușurează, căci iată, această cetate era fără de trâmbița cea deșteptătoare. Scoală-te bine și tu, cetatea mea din Ferentari! Scoală-te, mămică, și fă ochii mari și nu te abate de pe acest drum. Toate drumurile se vor termina, dar acest drum va fi cu glorie.

Pace păstorilor poporului meu! Pace și celor ce au ajuns cu solia mea în cetatea Ferentari!

Iată, pace vouă, celor din Colentina, celor ce primiți pacea mea, iar celor ce nu o primiți, pacea mea se va întoarce la mine. Eu pe cine iubesc îl mustru și îl înțeleptesc, dar pe cel ce nu mă iubește, eu nu știu de unde este acela, chiar și când se va vedea pecetea acestei lucrări pe fruntea acestui popor.

Pace vouă, tuturor celor ce sunteți alături cu cele din cer împlinindu-le! Iubiții mei, se apropie vremea slavei văzute. O, cât aș dori să nu plângă nimeni, să fie numai bucurie, dar bucuria și lucrul ei trebuia să fie gata pregătite până acum. Un pas mare, iubiții mei, și veți câștiga într-o clipă și vi se va măsura aceeași măsură ca și celor ce au lucrat din zori.

Să fie pace între mine și poporul meu! Să fie credință și inimă cerească!

Pace peste Israel! Amin, amin, amin.

19-01/01-02-1992